

Zaterdag 23 april

We gaan naar Ankara!

Eindelijk na een aantal ongeduldige weken gaan we met het team, bestaande uit Yannieke, Mario, Romulo en Toby naar Ankara Turkije voor de Children World Sportgames. Het was vooral spannend omdat geen van de kinderen ooit had gevlogen en nu mogen ze 2 vluchten op een dag maken. We verzamelen op Schiphol en na het inchecken nemen we afscheid van de meegekomen ouders, zus en een oma. Door de douane, spannend? Wel nee, want waar blijft het fouilleren??? Na wat winkeltjes bezocht te hebben en een flinke beker cola gaan we naar de gate. En jawel hoor daar komt het fouilleren, spullen uit je broekzak, in het hokje gaan staan. Armen omhoog en als het goed is mag je door. Sommigen worden goed gecheckt. Een waar feest als we in het vliegtuig komen, je hebt een scherpje en kunt hier van alles mee doen. Filmkijken, spelletjes spelen, muziek luisteren en ook het reizen volgen. Ook wordt er goed gesmuld van het eten wat we voorgeschoteld krijgen. Als we in Istanboel zijn moet er worden gewacht voor de vlucht naar Ankara. In dit vliegtuig ontmoeten we meerdere spelers van allerlei andere takken van sport. In Ankara aangekomen moet die zware koffer weer van de band getild worden en krijgen de spelers een spelersspas omgehangen. Huub een voor chef de mission, Peter een voor trainer/coach en Conny voor de pers. Zij wordt, waar we later achter komen naar een totaal ander hotel gebracht, speciaal voor de pers. De spelers gaan naar een spelershotel en hier worden de kamers snel opgezocht want het is inmiddels al diep in de nacht en de oogjes worden wel heel klein.

Na een paar uurtjes slapen is het snel klaar zijn voor het ontbijt in de grote zaal en zien we hoeveel spelers er al aanwezig zijn. We laten al het lekkers ons goed smaken en gaan hierna op pad met de bus. We gaan een mausoleum bezoeken van Atatürk. Dit is een zeer belangrijk man geweest voor Turkije dat is wel te zien aan al zijn pracht en praal. 's Middags moeten we op tijd in de arena zijn om te oefenen voor de openingsceremonie. Romulo krijgt de vlag in zijn handen en Peter en Conny zijn in Gelderse klederdracht gehuld. Dit krijgt veel aandacht, de mensen vinden het erg leuk en willen met ze op de foto. Na het rondje "proeflopen" mogen we weer op onze plaatsen op de tribune gaan zitten en kunnen we eindelijk gaan genieten van de openingsceremonie. Het was heel erg indrukwekkend en als we eindelijk zelf naar beneden moeten voor het echte rondje lopen zien we pas goed hoeveel kinderen en begeleiding er is. Het is een hele belevenis. We krijgen berichtjes vanuit Nederland dat ze ons hebben gezien op de Turkse zender. De avond is heel vermoeiend en ons bedje ligt naderhand heel erg lekker. En hoera! We mogen morgenochtend uitslapen!! We doen dan even niet mee aan het programma wat ons een winkelcentrum wil laten bezoeken.

Maandagmiddag gaan we naar het speelterrein om alvast aan de omstandigheden te kunnen wennen. Er wordt lekker getraind. Het terrein is van beton met een dun laagje grind, het is even wennen maar het schieten zit er deze middag goed in de carreaus volgen, de een na de ander. Dat geeft veel pret en het beloofd wat voor de komende dagen! Vanavond wordt de officiële loting verricht. Ook is het nu eindelijk gelukt om met de hele groep in één hotel te kunnen zijn. Conny heeft zich bij het team kunnen voegen.

Dinsdag 26 april,

de wedstrijden gaan beginnen!

Dinsdagmorgen vroeg uit de veren, ontbijten en om acht uur in de bus richting het speelterrein. We hebben een bus voor onszelf en de tolk. De begeleider/veiligheidsman wacht op ons bij de boulevanen.

Vandaag spelen we doubletten in poule 5, welke bestaat uit:

Marokko, Mali, Bulgarije en Nederland

De eerste partij is tegen Bulgarije welke we winnen met 11-2. Dat is lekker beginnen!

De tweede partij is tegen een zeer sterk Marokko, welke we helaas verliezen met 3-11

De derde partij gaat lekker en winnen we van Mali met 11-0

De partijen duren 45 minuten +1 mène, en gaan tot 11 punten.

Dit resultaat houdt in dat we donderdag zijn geplaatst bij de laatste 16.

's Middags bezoeken we nog een pretpark en we kopen nog iets leuks voor thuis. Inmiddels raken de koffers gevuld met souvenirs van de organisatie en andere teams.

Vanavond niet te laat naar bed want morgen spelen we triplete.

Woensdag, 27 april

Ook vandaag is het weer vroeg opstaan en na het ontbijt in een van de 350 bussen welke voor de spelen zijn ingezet. Zeker met de verkeersdruk in Ankara moeten we daar wel wat tijd voor uittrekken om op tijd op het terrein te zijn. Vandaag spelen we triplete in poule 3. Deze bestaat uit Algerije, Libanon, Nederland en Polen.

We beginnen tegen Polen en moeten deze partij helaas beëindigen met een stand van 7-13.

De volgende partij spelen we tegen Algerije. Nu gaat het beter en de stand wordt 11-0.

Er wordt een barrage gespeeld tegen Polen, helaas weer. Ook nu zijn we niet tegen ze opgewassen en moeten de partij afgeven. 7-10.

In de middag wordt er voor de niet gekwalificeerde een poule gespeeld. Hierin moeten we uitkomen tegen Maleisië. Deze winnen we met 11-7. Dit betekent dat we donderdagmiddag voor de laatste 8 plaatsen van het troosttoernooi mogen spelen.

Donderdagmorgen spelen we doubletten in het hoofdtoernooi. Dit gaat om een plaats bij de laatste 8. We beginnen dan tegen Thailand wat een zeer sterk team is. Maar eerst gaan we onze rust nemen want dat is wel erg nodig. We hebben hier zoveel te doen en doen zoveel indrukken op. We komen hier heel veel verschillende mensen tegen. Er doen in totaal wel 90 landen mee aan deze spelen, in verschillende takken van sport. Het komt wel ten goede aan de Engelse les, want er wordt goed

geoefend in het Engels spreken. Dus we hebben niet voor niets vrij genomen van school, we zijn goed bezig. Op het petanque-forum staan diverse links naar deze spelen waarop ook de beelden te zien zijn van de openingsceremonie. Kijk ook maar eens op [Youtube.com/watch?v=NReCwogvOim](https://www.youtube.com/watch?v=NReCwogvOim).

Donderdag 28 april

Ook deze morgen weer vroeg uit de veren, we ontbijten om 7.30. Het ontbijt in het hotel is prima verzorgd er is voldoende keuze. Omstreeks 8 uur gaan we naar de bus. Onze hostess en tolk staan al gereed om ons naar de bus te begeleiden. Deze morgen delen we de bus met Kameroen en Rusland. We starten met doubletten hoofdtoernooi. We spelen tegen Algerije en winnen deze partij! De stand is 11-3.

Hierna het vervolg van het tripletten troosttoernooi. Nederland tegen Singapore, het wordt 11-7! Hierdoor zijn we geplaatst in de kwartfinales en gaan we voor de plaatsing bij de laatste 4. Deze worden vrijdag gespeeld.

Tussen de middag wordt er muziek gemaakt door een folklore gezelschap met trommels en fluiten. Het is een leuke onderbreking. Na ons lunchpakketje te hebben genuttigd gaan we verder met het spelen van doubletten. Nederland tegen Maleisië. Helaas eindigt dit voor ons met 6-11. We zijn in ieder geval geëindigd bij de laatste 8 en kunnen terug kijken op een goed gespeeld doubletten-toernooi.

Hierna zijn we vrij tot het avondprogramma, wat een folkloreeavond zal zijn. Om de tijd door te komen gaan we naar een groot overdekt winkelcentrum. Het team van Kameroen gaat samen met de 2 begeleiders mee. We zoeken nog wat naar leuke dingetjes voor thuis en weten daarin te slagen. Daarna weer met z'n allen in de bus naar het theater. Dit blijkt een gloednieuw spul te zijn. Vanavond wordt het voor het eerst gebruikt. Als we lekker zitten krijgen we nog een pakketje met eten en we kunnen op ons gemak gaan zitten kijken. Het een vinden wij leuker dan het ander maar de sfeer zit er goed in, in de zaal. Er wordt flink gedanst en gecast. Als er een zangeres op het toneel verschijnt die bekende liedjes zingt gaat iedereen los. Voor het podium wordt gedanst, alle nationaliteiten met en dwars door elkaar heen. Het is één groot internationaal feest. Ook het podium is al bevolkt. De mannen van Kameroen waren heel moe en waren alvast naar de bus gegaan. Voor ons werd het dus ook snel tijd, we moeten morgen weer vroeg op en de bus doet er nog een tijd over om bij het hotel te zijn. Eenmaal aangekomen bij de bus beginnen de mannen van Kameroen de klappen en te juichen dat wij er zijn. De sfeer zit er goed in en we beginnen wat te zingen. Ook Kameroen laat zich horen met zang en dans, het is ook hier feest. Onderweg komen we bussen met spelers tegen en een bus met danseressen. Het is een vrolijke boel, we zwaaien naar elkaar. Het is zo leuk, je ontmoet zoveel verschillende mensen. Er zullen vanavond weer een paar duizend man in die zaal gezeten hebben. Bij het hotel aangekomen vraagt onze tolk of we nog wat willen eten! Wij niet hoor, we hebben genoeg en willen gaan slapen. De mannen van Kameroen zijn klaar wakker en lusten nog wel wat. Nou dat kan geregeld worden. De organisatie is ontzettend goed voor ons, het ontbreekt ons aan niets. Zoals gezegd gaan we gauw slapen, morgen nog één dag boulen en dan is er alleen nog maar vermaak. Dat is ook vermoeiend hoor, maar we genieten met z'n allen met volle teugen!

Vrijdag 29 april

We zijn weer wat uitgerust van onze belevenissen. Het was gisteren weer een leuke maar drukke dag en de avond was ook top. We waren bij de folklore/muziekavond met zo'n 3000 kinderen uit 90 verschillende landen bij elkaar!

Ook vandaag weer ontbijten om 7.30 uur en vertrek om 8.00 uur. Vandaag is de finale dag, voor de plaatsing bij de laatste 4 in het Friendship tournament. Als we ons hotel verlaten regent het, we hopen dat het straks droog is. Op het bouleterrein aangekomen is het heel wat rustiger dan de vorige dagen. We hebben nog wat tijd om bij andere partijen te kijken, dat is altijd leuk. Ook zijn de schoolkinderen er weer. Iedere dag komen er groepen kinderen in allerlei leeftijden kijken. We worden soms heel enthousiast aangemoedigd en er worden handen geschud. We lijken wel beroemd! Dat is wel een beetje zo want er worden t.v. opnames gemaakt en er is een heuse Misket krant. Dit is een krantje over de spelen en Misket zo heet de mascotte. In dit krantje, wat in het Engels of Turks is, lezen we ook over de vele andere sporten die er beoefend worden zoals bijvoorbeeld atletiek, badminton, schermen, tennis, voetbal, judo, basketbal, volleybal en nog veel meer. We lezen dat het Nederlands volleybalteam derde geworden is. Ook hebben we al wat foto's van onszelf gevonden. Eindelijk is het tijd om in te gooien voor onze partij tegen Kroatië, dit is de kwart finale. Gelukkig is het droog en de zon schijnt, wel zo lekker. We vinden het reuze spannend maar we winnen met 11-4. Dat betekent dat we nu de finale gaan spelen tegen Djibouti. Na de middaglunch is het zover maar eerst moeten we wachten tot het droog is. Als we beginnen worden de teams gepresenteerd, namen omgeroepen, handje geschud door de wedstrijdleider en de but wordt na de tos uitgegoid door de voorzitter van de bond. Het werd erg spannend vooral in de laatste mène. Allebei de teams konden nu uit. Helaas, het zat ons niet mee en we verliezen met 8-11. Jammer, we hebben goed gespeeld en hadden goede tegenstanders. Een tweede plaats is ook heel goed. De prijsuitreiking ging heel officieel. Eerst moest de coach naar voren komen, die ontving voor het hele team een certificaat van deelname. Nadat al de 30 landen geweest waren begon de huldiging. Wij waren al gelijk aan de beurt en ontvingen een zilveren plak en een bosje bloemen. Deze hebben we aan onze Turkse vriend/tolk gegeven. Nu lekker naar het hotel en smullen van al het lekkere eten wat ons te wachten staat. Na het eten wordt er nog wat gezwommen en gaan we naar bed. Morgen hoeven we gelukkig niet zo vroeg op, we hebben de dag vrij te besteden. Deze dag gaan we samen met onze begeleiders invullen.

Zaterdag 30 april.

Koninginnedag! Peter en Huub hebben de vlag al uithangen! Trouwens die hangt heel de week al over het balkon. Na lekker uitgeslapen te hebben, ontbijten we weer met z'n allen en we worden om 10.30 uur opgehaald. We gaan met een aantal bussen onder politiebegeleiding met zwaailicht, op pad naar een soort onderwijsinstituut. Hier wordt lesgegeven in muziek, dans, verschillende sporten, kunst, computers enz. Ook kunnen we hier biljarten, fitnessen, vechtsport, tafeltennissen en allerlei andere spellen spelen. Er lopen hier onderwijzers rond, je herkent ze aan hun witte "dokters" jassen. Een groepje kinderen krijgt les in wiskunde en we zijn hartelijk welkom om even in de klas te komen. We horen trommelmuziek en gaan kijken. Hier wordt Turkse trommel les gegeven. Je mag natuurlijk meedoen en het klinkt goed, ze gaan in de grote hal verder zodat iedereen mee kan doen en er wordt gedanst op de traditionele manier. De leraar vindt dit zo leuk en neemt ons mee naar het

danslokaal en hier gaan we verder dansen. Iedereen doet mee. Ook bij het snooker leert een man ons hoe het precies moet. We vermaken ons opperbest. Ook nu worden er vele foto's van ons gemaakt en we krijgen een klein cadeautje van een groepje meisjes. Hierna gaan we naar het hotel om te eten. Na het eten gaan we naar een moskee, die we vanbinnen mogen bekijken. We doen onze schoenen in een plastic tasje en lopen op onze sokken een trap op. De sokken roken niet bij iedereen meer even fris na een dag lopen, dat was natuurlijk lachen. De dames hebben gelukkig een shirt met capuchon aan en bedekken het hoofd, de Plopdans kan beginnen! Vanboven af hebben we een goed zicht over het mannengedeelte. Het is mooi om dit te kunnen bekijken, later kunnen we ook nog in een aparte bidruimte. Na het bezoek aan de moskee gaan we naar een bazaar. Je kunt hier van alles kopen en dat wordt dan ook gedaan. Allemaal voor thuis, wat denken we toch aan ze. Ook sportkleding en sportschoen worden aangeschaft en de zonnebril is hier ook niet duur. Dus ook maar kopen. Na het avondeten zijn we vrij, de een ruimt z'n rotzooi op en begint een beetje met de koffer te vullen, de ander doet lekker niks. Er wordt nog een potje snooker gespeeld en de meiden bezoeken de sauna en Turks bad. Hierna zoeken we lekker ons bedje op, morgen niet te vroeg wakker worden want de nacht erna wordt erg kort. We vliegen om 4.25 naar Istanboel, wat een tijd! Genieten we lekker van een lange dag, grapje. Maar eerst de zondag nog, onze laatste dag in Ankara.

Zondag, 1 mei.

Vandaag hebben we tot 14.00 uur tijd voor ons zelf. We slapen eerst eens lekker uit want de komende nacht wordt maar heel kort, we vertrekken namelijk erg vroeg! Een voor een komen we de eetzaal in en treffen elkaar dus toch bij het ontbijt. De koffers staan al gepakt en we brengen de rest van de tijd door met wat rondhangen, een boekje lezen en wachten op de bus die ons naar de slotceremonie brengt. Eindelijk is het tijd om te vertrekken, we rijden met 13 bussen achter elkaar en de politie met zwaailichten voorop naar de arena waar ook de openingsceremonie plaats vond. Deze keer verzamelen we met de andere sporters in een sportzaal waar we de rij formeren voor de vlaggenparade. Er wordt eerlijk geloot wie de Nederlandse vlag mag dragen, Toby is de gelukkige. Het wachten duurt lang, de show in de grote hal is inmiddels begonnen. In dit sportpaleis kunnen 13.000 mensen een plaats op de tribune bemachtigen. Als we eindelijk naar binnen mogen krijgen we toch weer kippenvel, wat een mensen zijn hier aanwezig! En daar lopen we dan, alleen wij vertegenwoordigen Nederland want de volleybaldames zijn al naar huis. Het is allemaal niet te beschrijven hoe indrukwekkend het allemaal is. Er volgt een toespraak van o.a. de burgemeester en de spelen worden beëindigd door het strijken van de vlag van de spelen en Turkije. Na het officiële gedeelte volgt een concert door de Turkse Marco Borsato. Althans dat denken wij. De muziek was vreselijk hard maar wij maakten er een feestje van. Er werd gedanst, foto's gemaakt en natuurlijk de polonaise gelopen. Dat kan ook niet anders met een Limburger in de groep. Wanneer alles afgelopen is gaan we naar buiten waar nog een vuurwerk ontstoken wordt. Maar van weggaan is nog geen sprake. Er zijn nog al wat mensen die met ons op de foto willen. We lijken wel beroemdheden. Eindelijk lukt het onze veiligheidsman om ons daar weg te krijgen en we gaan naar de bus. Ook daar worden nog vele foto's gemaakt en uiteindelijk kunnen we naar het hotel. Daar genieten we met z'n allen nog voor de laatste keer van het heerlijke buffet. Er wordt gedag gezegd tegen de vrienden die we hier hebben gemaakt en gaan naar onze kamer. Nu gauw naar bed want we verzamelen vannacht om 2.00 uur in de lobby, dan worden we naar het vlieg veld gebracht.

Maandag, 2 mei.

Dat was een kort nachtje, om 2.00 uur verzamelen we in de lobby van het hotel. Gisterenavond hebben we al afscheid genomen van onze grote vriend, de bodyguard en van onze vrouwelijke tolk. Onze hostess is nog steeds in de lobby aanwezig en begeleidt ons samen met andere mensen van de organisatie naar het vliegveld. We nemen daar afscheid van iedereen met een lach en een traan en doorlopen de hele procedure van inchecken, koffer afgeven, douane doorlopen en wachten. Als we aan boord van het vliegtuig kunnen zien we onze hostess nog staan en zwaaien voor een laatste keer naar haar. Nu op naar Istanbul waar we overstappen in een grote airbus richting Amsterdam. We zitten met z'n allen op één rij en het vliegen is wederom een belevenis. Er wordt film gekeken, spelletjes gespeeld en muziek geluisterd. Maar natuurlijk ook geslapen. Op Schiphol aangekomen hebben we heel snel onze koffer en gaan Yannieke, Mario, Romulo en Toby met hun medaille om als eerste door de schuifdeuren. Daar staat familie te wachten op ons en ook Fred en Jacqueline, waar we tulpen van krijgen. Na wat bijpraten met een lekker Hollands bakkie koffie en wat fris nemen we afscheid van elkaar en gaan we naar huis waar we nog heel wat te vertellen hebben over ons grote avontuur in Ankara Turkije. Want het was een gigantische belevenis die nog maar moeilijk te bevatten is. Het is een echte Olympiade geweest met echt Olympisch vuur en ceremonies. Deelname van 90 landen van over de hele wereld. 3000 Spelers, 350 ingezette bussen, een stad van 4,5 miljoen mensen. 29 Landen die deelnemen aan Petanque. Politiebegeleiding, een eigen bus, tolk, bodyguard, hostess. De animatieprogramma's en al de overige indrukken die we hebben opgedaan! We zullen hier nog lang over napraten en genieten! De foto's worden verzameld en er wordt hiervan een leuke herinnering gemaakt. Tot slot, nog maar een woord: het was FANTASTISCH!!!!

Nederlandse Delegatie